

[Aksel Larsen.]

der har Ansvaret for Regeringen. Jeg haaber imidlertid, at vi ogsaa faar en Redegørelse fra Udenrigsministeren. Jeg kan kun beklage, at Regeringen ikke har fundet sig beføjet til at lade Udenrigsministeren tale, før Ordførerne kom i Ilden for anden Gang under denne Debat, men jeg haaber altsaa, at saavel den højtærede Statsminister som den højtærede Udenrigsminister agter at udtale sig udførligt om disse Problemer, saa vi ved, hvor Regeringen staar, og hvad den agter at gøre.

Hvad Regeringens Forhold til Syd-slesvig angaar, kan jeg fatte mig temmelig kort, eftersom det, jeg ellers kunde ønske at udtrykke, er sagt saa aldeles ypperligt af de ærede Medlemmer Hr. Hans Hedtoft og Hr. Christas Møller, saa det simpelt hen ikke kan siges bedre og ikke behøver at gentages. Jeg vil gerne have Lov til at erindre om, at Statsministeren selv under sin Tale den 4. December her i Tinget citerede et Par Udtalelser, han er fremkommet med i sin Regeringserklæring — de er citeret paa Sp. 636 i Fortrykket, jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere disse Udtalelser igen. Det hedder:

„Ministeriet er fuldt opmærksom paa de Interesser, som for Danmark knytter sig til den fremtidige Ordning af Syd-slesvigs Forhold, og vil yde sin Støtte til Sikring af Befolkningens Ret til et frit folkeligt Liv i dens ældgamle Hjemstavn.“

Og længere nede siges det:

„Ministeriet vil gøre, hvad det kan, for at fjerne den Fare, som Tilstrømningen af talstærke, hjemstavnsfremmede tyske Elementer udgør baade for Danskheden i Sydslesvig og for Grænsens fremtidige Sikkerhed.“

Naar den højtærede Statsminister holder sig til disse Udtalelser, ønsker jeg at spørge Statsministeren: Hvad ligger der i disse Udtalelser fra Statsministeren i den nuværende Regerings Program over for Syd-slesvig, som ikke ogsaa var et Program for den Regering, der afgik, den Regering, der sad før Valget den 30. Oktober? Og hvad ligger der heri, som ikke var gjort af den afgaaede Regering i dens Tid og ikke var gjort af den daværende Udenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Christas Møller? Jeg synes, det er paa Tide, at der kommer lidt renere Luft om dette Spørgsmaal. Der var gjort alt, hvad der kunde gøres, der var forhandlet i London, vi havde faaet vort Svar derfra, som jeg naturligvis ikke skal

give mig til at referere her, men de to daværende Venstreministre i Samlingsregeringen, den nuværende højtærede Statsminister og den nuværende højtærede Landbrugsminister, var længe før Valget bekendt med, hvad der var gjort i London, og bekendt med de Svar, den engelske Regering havde givet, og med det Standpunkt, den indtog, og til Trods for at disse to Ministre begge to kendte det, tillod de, at Venstre førte sin holdningsløse, demagogiske, usandfærdige Valgagitation imod Samlingsregeringen i Almindelighed og dens Udenrigsminister i Særdeleshed.

Statsministeren har derudover sagt noget om, hvad det betyder, at Grænsen ligger fast, at en Grænse kan ikke ligge fast for evigt, og det er der jo ingen, der har paastaet. Hvis man læser Statsministerens Tale af 4. December igennem, kan man i og for sig godt tilslutte sig det, han har sagt, men jeg maa med de Erfaringer, jeg har, sige, at det afhænger naturligvis af, hvad den højtærede Statsminister og Venstre selv lægger i disse Udtalelser. Hvis vi skal tage dem, som de staar aftrykt her i Rigsdagstidende, kan vi underskrive dem, men hvis man lægger noget af det derind, som laa i Venstres Valgagitation, saa kan vi ikke underskrive dem. Vi ønsker, at Danmark skal være en Nationalstat, men det bliver ikke en Nationalstat, hvis man blot tillader et stort, folkefremmed, i Virkeligheden tysk-sindet Mindretal af mere eller mindre materielle, mere eller mindre rene Grunde at stemme sig ind i Danmark om et Aar eller to eller fem.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har jo faaet et Kompleks, og det er meget ubehageligt at have Komplekser. Hans Kompleks er et Kommunistkompleks, og det er for hans Vedkommende naturligvis ikke nyt, men det blomstrer særdeles frodigt efter Valget den 30. Oktober. Jeg har sagt det en Gang, og jeg skal gerne gentage det: det er en fuldkommen forkert Tro, at et Partis Nederlag skyldes andre Menneskers og andre Partiers Ondskab. Om et Parti har Fremgang eller Tilbagegang, maa det i første Række takke sig selv for, og hvis et Parti lider Nederlag, bør det gribe i sin egen Barm og sige: hvilke Fejl har vi begaaet, som bevirker, at vore Vælgere forlader os? Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft undgaar klogeligt at komme ind paa det, det i Virkeligheden drejer sig om, nemlig hvorvidt den samlede Arbejderbevægelse politisk har haft Tilbagegang fra Valget i 1943 til Valget i 1945. Der har jeg tilladt mig at manuducere ham lidt, give